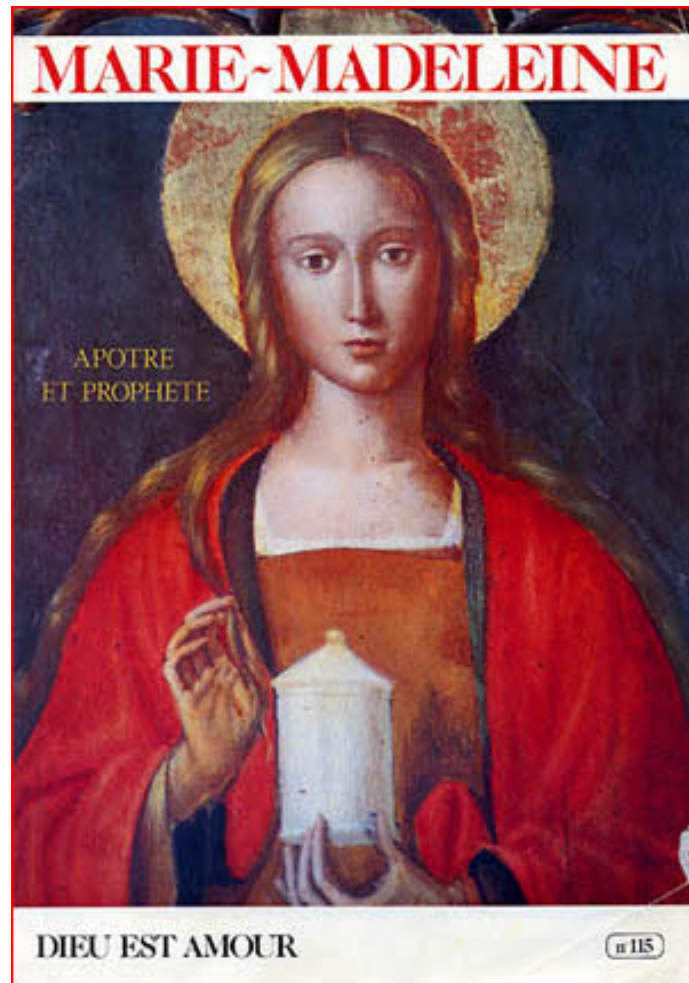

MARIA MAGDALENA

KÄRLEKENS PROFETISSA

Av Katarina Falkenberg

Sankta Maria Magdalena, Louis Brea (provencalsk målare), altartavla

Maria Magdalena är en kärlekens och visdomens profetissa och med sin mångfasetterade personlighet väcker hon motstridiga och starka känslor. Hon omtalas både som den heliga bruden och den besudlade skökan. Maria Magdalena är den första aposteln som fick sin heliga mission direkt förmedlad av den uppståndne Kristus och i *Pistis Sophia* säger han följdriktigt:

*”du vars hjärta är riktat upp mot himmelriket mer än alla dina bröder”. Samtidigt är hon marginaliserad och ibland också förnedrad i kyrkans doktrin. I **Dundret** – det perfekta medvetandet hör vi henne tala: För jag är den första och den sista. Jag är den ärade och den försmådda. Jag är horan och den heliga. Jag är hustrun och oskulden. Jag är modern och dottern. (...)*

Uppmärksamma mig. Jag är den som är vanärad och den största.

Dagens anhängare av Maria Magdalena drivs ofta av välförståelig vilja att upprätta hennes skamfilade rykte och ge henne den storartade roll som hon uttryckligen har i de mer alternativa evangelierna. I **Filipposevangeliet** avslöjas att: *"Frälsarens följeslagare är Maria Magdalena. Men Kristus älskade henne mer än alla de andra lärjungarna, och brukade ofta kyssa henne på munnen. De andra lärjungarna blev stötta... De sa till honom, "Varför älskar du henne mer än oss andra? Frälsaren svarade och sa till dem, "Varför älskar jag inte er så som jag älskar henne?"*

Synen på Maria Magdalena som en fallen kvinna, vilket för övrigt bara gäller för västkyrkan, kan ha sitt ursprung i att hon antagligen var en prästinna verksam i en gudinne kult. På Marias tid, när den ende guden sågs som en sträng och ibland också mycket avundsjuk Herre i ovan, ansågs prästinnor i ett gudintempel likställda med prostituerade eftersom de inte ägdes av en enda man utan tjänade livet och helgade den av Patriarkatet avsatta Gud Moder. I den strof i **Lukasevangeliet** som talar för att hon ska ha levt ett syndfullt liv i staden, sägs inget om att synden skulle handla om prostitution, utan om att hon på något sätt ska ha brutit mot judisk lag. Tiden då Maria Magdalena verkade var en helt annan än den vi lever i dag. Det som vi upplever som en patriarkal dominans i västvärden av i dag är ingenting mot det faktiska förtyck som kvinnor levde under på Jesu tid och som många människor fortfarande lider av världen över. Maria Magdalena var en välbärgad, andligt utvecklad och

självständig kvinna som var långt för sin tid både i sin kvinnoroll och i rollen som andlig förkunnare. De gnostiska evangelierna avslöjar att Maria Magdalena väckte stor vrede och avund hos de manliga lärjungarna såsom Petrus.

Att Maria Magdalena har vanärats i tvåtusen år, betyder dock inte att man måste tvätta henne ren och oskuldsgull igen så att hon kan passa in i den bild vi gärna vill ge till den kvinna som gudinnan själv inkarnerat i. Jesus var mycket noga med att inte någon människa skulle utestängas från "de goda nyheterna" oavsett kön, personlighet, rykte eller samhällsställning. Dessutom är det Maria Magdalenas mörker och rykte av att ha varit en fallen kvinna, som gör att hon så tydligt gestaltar en inkarnation av den gudinna som knyter samman både judendom och kristen gnosticism, nämligen visdomens gudinna Sofia.

SOFIA OCH HENNES BARN

Sofia betyder visdom och anses vara Guds feminina sida. Hon är naturens ljus i alkemin och det är med hennes hjälp som vi människor kan fullborda vår inkarnation på jorden. Hon ses också som skapelsens och mänsklighetens moder och det var henne som visdomspatriarken Salomon vördade och älskade högst av allt. *"Strålande och oförgänglig är visheten. Hon är lätt att se för dem som älskar henne, man finner henne om man bara vill söka",* säger han i **Salomos vishet** i Gamla Testamentets apokryfer. Det råder inget som helst tvivel om att vi här möter gamla tiders gudinna i en ny tappning i hjärtat av den judiska traditionen. Asherah och Lilith hade demoniserats och försvunnit

från sin makes sida men Guds brud levde kvar som den gudomliga närvaron kallad Shekhina och som Sofia – visdomens gudinna.

Hon blev mig kär; jag valde henne i min ungdom och strävade efter att göra henne till min brud. Jag greps av åtrå efter hennes skönhet. Hon lyser med sitt höga ursprung, ty hon lever hos Gud, och världsallettets härskare älskar henne. Hon är ju invigd i Guds kunskap och tar del i hans verk.

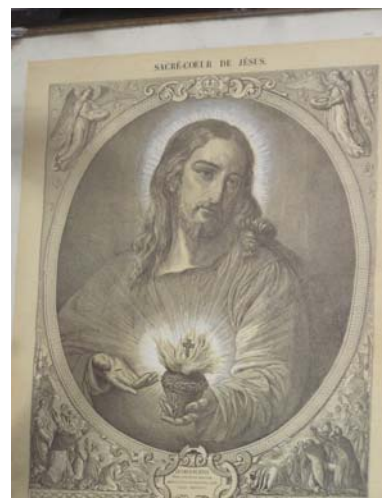
Kung Salomons älskade Sofia, är samma gudinna som vi möter inom gnosticismen. En del av urmoder Sophia, som kan ses utgöra hennes dotteraspekt och som kallas Sofia-Achamot i gnostisk tradition, faller från den ursprungliga helheten antingen beroende på en allt för stor nyfikenhet eller genom att hon offerar sig och stiger ner på jorden för att utgöra matrisen för jordens skapelse. Dottergudinnan Sofia-Achamot fastnar så i de lägre och mörkare regionerna som också präglar vår planet i dag.

I fallet förlorar Sofia sin manliga partner Kristus och därmed också sin ursprungliga helhet i pleroman, så som det beskrivs i det gnostiska **Pistis Sophia**. Av Sofias tårar och förtvivlan föds demiurgen (byggaren) också kallad världshärskaren Asmodeus.

O, ljusets ljus som jag har betrott sedan begynnelsen, hör min ånger nu vid denna tid. O, ljus rädda mig, o ljus galna tankar har trätt inom mig. Rädda mig o Gud, för vattnet har trätt in i min själ. Jag har sjunkit eller blivit nedsänkt i avgrundens trask.

Att vara fallen i gnostisk tradition handlar mindre om att sälja sin kropp likt en prostituerad, utan mer om att människa säljer sin själ till den materiella världen och därmed gör demonen Asmodeus till sin överordnade istället för Gudomen. Synd i gnosticismen handlar inte framförallt om otillbörlig njutning utan om att missa målet som är människans gudomliggörande. I **Marias evangelium** står det: *”Herren svarade: materia har ingen synd. Synd har ingen verklig existens; det ni själva som skapar den när ni som i en akt av otrohet är otrogna mot er sanna natur och handlar enligt vanan från er korrupta natur. Det är därför som Kristusljuset sattes in i era hjärtan och varför jag kom mitt ibland er för att återföra varje själ till dess källa.*

Jesus flammande hjärta, Villa Betania i Rennes le Chateau.

KUNG SALOMO OCH DROTTNINGEN AV SABA

Tack vare Salomos vishet fann demiurgen Asmodeus för en tid sin rätta plats i tillvaron som byggare av templet i Jerusalem och Sofias dotter Sofia-Achamot släpptes därmed ur materians bojar. De arkontiska krafterna som kedjat fast henne i de lägre dimensionerna förlorade sitt grepp om henne och hon blev fri att flyga som alkemins bevingade merkur. Det är också en bild av hur den mänskliga själen befrias från rädslan och begränsningarna i de lägre regionerna för att flyga fritt med sin andliga princip – sin högre skyddsängel eller Kristusljuset.

Den trefaldigt heliga Sofia, greve Saint Germain

Salomon helade för en tid splittringen i skapelsen genom att inordna Asmodeus på sin rätta plats. En materians specialist fick arbeta med det han var bäst på – att bygga i materian. Men inte för att ge glans åt sitt ego utan för att helga sin gudomliga moder Sofia. Härmed blev han inte endast förskjuten som det önskade och onda barnet till Sofia utan respekterad för sin talang. Så vad visste

Salomon som inte vi vet? Han visste hur man skulle integrera det lägre (Asmodeus) på rätt sätt och han visste hur man skulle härbärgera det högre (Sofia). Spänningsfältet mellan polerna i universum var troligen det som gav förbundsarken dess enorma energi och kraftfält. För att gudinnans kraftfulla skaparmateria skulle kunna existera på jorden lät han bygga henne ett tempel, där förbundsarken placeras i det heligaste av det heliga. I templet i Jerusalem firades den alkemiska föreningen mellan det lägre och det högre, mellan det manliga och det kvinnliga och gudinnan hade för en tid en plats på jorden.

Kung Salomon fann också sin egen visdomsgudinna i drottningen av Saba. Hon ses ofta som en föregångare till Maria Magdalena och Jesus i sin tur, som en arvtogare till Salomon. Jesus helgade Maria Magdalena som en gudinnans inkarnation i de gnostiska evangelierna och i Bibelns höga visa förklarar kung Salomo drottningen av Saba sin kärlek:

Han: *Vad du är skön, min älskade, vad du är skön! (...) Som ett klarrött band är dina läppar, din mun är ljuvlig. Som ett kluvet granatäpple skimrar din tinning bakom slöjan... Allt hos dig är skönt, min älskade, hos dig finns ingen brist.*

Hon: *Jag sov, men mitt hjärta var vaket. Hör, min vän knackar på: "Öppna för mig, min syster, min älskade, min duva, min fulländade! Mitt hår är fuktigt av dagg, mina lockar våta av nattens droppar." Jag har tagit av mig linnet, skall jag ta på det igen? Jag har tvättat mina fötter, skall jag smutsa ner dem igen? Min vän sticker handen genom gluggen och får*

mitt inre att skälva. Jag stiger upp för att öppna för min vän, och mina händer dryper av myrra. Från fingrarna rinner myrra över dörrens regel.

Gravyr avbildande Höga visan.

Den svarta Shulamit utbrister i början av **Höga Visan**: ”*jag är svart och skön, ni Jerusalems döttrar*” och hon brukar liksom drottningen av Saba och Maria Magdalena länkas samman med den svarta madonnan i kristendomen. Där kulten av den svarta modern florerar är även Maria Magdalenas tillbedjan stor. Den svarta madonnan omfamnar kvinnlighetens alla schatteringar, även de aspekter som ofta förnekas av vår kultur. Det gör henne till en oerhört kraftfull och heliggörande gudinnegestalt att närma sig och låt sig transformeras av.

Svarta madonnan i Eglise de la Daurade, Toulouse.

SYSTRASKAP

Maria Magdalena efterträder drottningen av Saba som en inkarnation av Sofia – visdomens gudinna. Vi kan välja att se på hennes liv som en historisk realitet och/eller tolka Maria Magdalena och Jesus som en manlig (animus) och en kvinnlig (anima) gudomsaspekt som rymms inom varje människa, såväl kvinna som man och oavsett religiös hemvist.

Enligt bibliska källor bodde Maria Magdalena i Betania, en by ett par kilometer från Jerusalem, varför hon också omtalas som Maria av Betania. Hon hade enligt Bibeln två syskon, systern Marta och brodern Lasarus. Marta var den ordentliga och pråktiga av de två systrarna och hon beklagade sig inför Jesus på att Maria inte hjälpte till med hushållssysslorna. Jesus försvarade då öppet Maria Magdalenas val. Martas syrliga kommentar visar att även kvinnokollektivet troligen fann Maria Magdalenas livsval provocerande. Vår kristendomshistoria skulle troligen sett annorlunda ut om fler medsystrar hade sällt sig till denna profetissa för Kärlekens kyrka.

I västvärlden i dag är det nog inte Maria Magdalenas bristfälliga hushållstalanger som provocerar hennes medsystrar utan

snarare är det hennes ”både och” personlighet. Hon väljer inte kvinnor före män utan både och hon lyssnar noga samtidigt som hon gör sin röst hörd, som så tydligt framgår i de gnostiska evangelierna. Maria Magdalena väljer den kroppsliga njutningen likväl som andens fröjder och hon omfamnar den ljusa kvinnlighetens eteriska skimmer likväl som den mörka månens svärta.

Vi skolas från det att vi är små till att antingen välja det ena eller det andra, vara onda eller goda, svaga eller starka osv. allt baserat på en dualistisk syn på tillvaron. Vi blir ”antingen eller” karaktärer, som hela tiden tvingas förtränga en del av vårt väsen för att passa in i mallen. Maria Magdalena är en holistisk gestalt där motsatserna får komplettera varandra istället för att separera och sönderdela. Maria Magdalena, drottningen av Saba, liksom den svarta madonnan i kristendomen, visar att antiteserna kan syntetiseras. Vreden Maria Magdalena väckte hos sin syster, hos de manliga lärjungarna och hos kyrkan under historiens gång, kanske egentligen grundar sig i avundsjuka. För vem vill inte var hel och sann mot sig själv? Men hur många vågar det eller har ens en möjlighet välja det?

När Marta sedermera själv, enligt den gyllene legenden, kom att axla rollen av andlig förkunnare i och med färden till Provence tillsammans med sina syskon, verkar avunden som bortblåst. Det starka systraskapet mellan henne och Maria och med övriga kvinnor som anlände till Frankrike efter Jesus död, underlättade troligen den nya lärans spridning i Sydfrankrike. Tillsammans blev de starka och kärlekens kyrka kunde etablera sig på ny mark.

BRODERSKAP

Maria Magdalenas broder hette Lasarus och det var han som var huvudperson i ett av Bibelns största mirakel när han av Jesus uppväcktes från det döda. Det är möjligt att denna händelse anspelar på en initiationsdöd, där Lasarus dött som den gamla människan och återföts i Kristus som den nya människan. Det finns nedteckningar som talar för att Lazarus ska ha talat inne i grottan innan han steg ut men att denna passage kanske ströks ur Bibelns Markusevangelium för att förstärka den det mirakulösa i händelsen. Rudolf Steiner bland andra, menar att Lasarus efter sin pånyttfödelse tog sig namnet Johannes och är just den Johannes som på den grekiska ön Patmos fick en uppenbarelse av det nya Jerusalem efter det att lammet (Kristus) och bruden (Sophia) förenats sedan världen genomlidit en apokalyps. Det är intressant att det är just Maria Magdalenas blodsliga broder Lasarus som speglar ödet hos hennes andlige broder Jesus.

Maria Magdalena, Lasarus & Marta i Provence

Innan Lasarus/Johannes på sin ålders höst ska ha levt i exil på den grekiska ön Patmos, bodde han enligt den **gyllene legenden** i Provence och fungerade som väktare och beskyddare av sina systrar. Männen eller "bröderna" som landsteg i Frankrike med Maria Magdalena och hennes "medsystrar" i den hemliga läran kom att inta biskopsämbeten på ledande orter medan de kvinnorna verkade som profetissor och förebilder utan att vara knutna till traditionella ämbeten. Kvinnorna blev dock sammanlänkade till särskilda heliga platser i Frankrike där de ska verkat och utfört mirakel. De kristna bröderna grundade institutioner och intog rollen som överstepräster/biskopar medan kvinnorna verkade som forna tiders prästinnor och levde och profeterade den hemliga läran. Bröderna och systrarna för Kristus hemliga lära kompletterade varandra och på kort tid etablerade de den alternativa läran i Sydfrankrike, utan att de gamla kulterna som helgats där innan, kom att skövlas.

DE SJU DEMONERNA

Gudinnan Sofia, Maria Magdalena och drottningen av Saba, likväl de som helgade dessa gudomliga kvinnor har annars fått arbeta hårt med demonaspekterna som på olika sätt

motsätter sig helhetens och kärlekens paradig. Deras kult är också nära sammanlänkad med tillbedjan av den svarta madonnan. Den svarta modern befinner sig oftast under jord i kryptan och hennes allomfattande kärlek hjälper människan i kris. Det är hon som vakar över sina barn när de själva ska göra sin nedstigning i underjorden där mörka demoner hotar men där också alla skatter finns.

Första gången Maria Magdalena omtalas i Bibeln är i Lukasevangeliets åttonde kapitel.

Därefter vandrade han (Jesus) från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur, Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

Enligt Bibeln skulle Maria Magdalena alltså ha blivit Jesus lärjunge efter det att Jesus ska ha drivit ut sju demoner ur henne. Denna bibelpassage har gett upphov till en mängd olika tolkningsmöjligheter. Författarinnan Katleen MacGowan hävdar i sin roman **Den väntade** att det var ett gift som gick under det namnet, vid vår tidräknings begynnelse och som någon lurade i Maria Magdalena. Om man emellertid tar Bibeln bokstavligt (vilket jag inte alls förordar generellt) så hade hon verkligen sju demoner. De sju demonerna är i den esoteriska traditionen där Maria Magdalenas hemliga lära är inbegripen, de mörka ännu inte upplysta energicenter som knyts an till de sju

klassisk planeterna i alkemin, de sju chakrorna i österländsk tradition och de sju inseglen i Johannes Uppenbarelsebok. Dessa sju demoner är de arkontiska krafter som verkar i demiurgens tjänst inom gnosticismen och som fjättrar Sofia i materian efter hennes fall.

I kristen alkemisk/teosofisk tradition på 1600 och 1700-talet gestaltar Johan Georg Gichtel dem som sju planetära krafter som styr den förmörkade och ännu inte upplysta människan. Människan väg till gudomliggörelse består till stor del av renade av dessa sju medvetanden så att de kan frigöras från sina demoniska/begränsande aspekter och sedan tändas upp likt de sju inseglen i Johannes Uppenbarelsebok.

Alkemistens arbete med de sju metallerna/planeterna består i att befria människan från denna mörka ödesbestämning så att den gudomliga försynen kan guida oss och människan därigenom bli till en gudomlig medskapare.

Gichtel, den förmörkade människan.

Johannes uppenbararen (Lazarus) har ofta helgats av de grupper som tillbett Maria Magdalena. Johannes står som

väktare för Guds vredesvin, till motsats till Kristus som är bärare av kärleksvinet. Vredesvinet är egentligen inte är ett gudomligt straff utan vår egen smärta när vi inte lever i samklang med vår kärlek och sanning. Det sägs att Johannes drack av detta vredesvin som han beskriver i uppenbarelseboken och genom apokalypsen kom då allt fördolt att uppenbaras. Han överlevde denna vredeseld genom sin gudomlighet och han har också kommit att kallas Johannes den gudomlige. När de sju inseglen frigörs från det mörka demoninflytandet kan lammet förenas med sin brud och då skapas den nya människan likt Maria Magdalena eller likt Sofias barn i Uppenbarelseboken.

Johannes vision av Sofia (Maria Magdalena) med det gudomliga barnet.

De sju demonerna anspelar också på de sju mörka portarna i underjorden som tidigare Venusgudinnor som den sumeriska Inanna och den babyloniska Ishtar, varit tvungna att ta sig igenom för att finna sin förlorade hälft – den mörka systemen i underjorden. Genom att stiga ner i underjorden eller i det mörka omedvetna som vi skulle omtala det med ett psykologiskt språkbruk, kunde gudinnan reintegrera sin mörka skuggsida och bli en hel gudinna/människa. Inanna var sorgligt nog nära

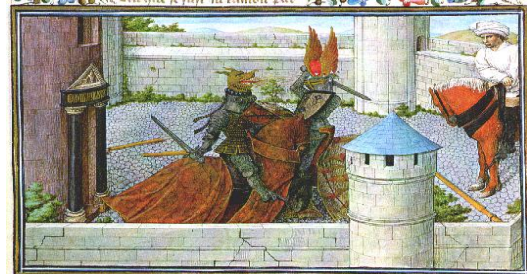

att dö, på sin obarmhärtigt grymma systems köttkrok, därför att hennes manliga gudsaspekt Dummuzi inte sörjde hennes bortovaro nämnvärt utan förlustade sig ovan jord.

Innana & Dumuzzi

Maria Magdalena har dock i denna uråldriga mysterierit som nedstigningen i underjorden utgör och med det tillhörande mötet med de sju demonerna, den manliga gudsaspekten/ Jesus som medhjälpare vid sin sida. Jesus kärlek till henne och till Sofia och till kvinnan i dåtidens Palestina gör honom till en föregångare till hjärtats riddare i graalsmystiken som besegrar bödels- och förövaraspekten som kommit att belasta det evigt maskulina. När den röde riddaren/animusaspekten omvandlar sin demonsida och transformerar vredeselden till en kärlekseld blir han istället en försvarare av det evigt feminina och helgar den jordiska kvinnan som gudinnans inkarnation. Han fullbordar sin roll som den heliga brudgummen. Det är denna visdom som Arthurmystiken och traditionen kring den heliga graalen berättar om.

Hjärtats riddare möter vredesriddaren i Kärlekens bok, René av Anjou.

HIEROS GAMOS

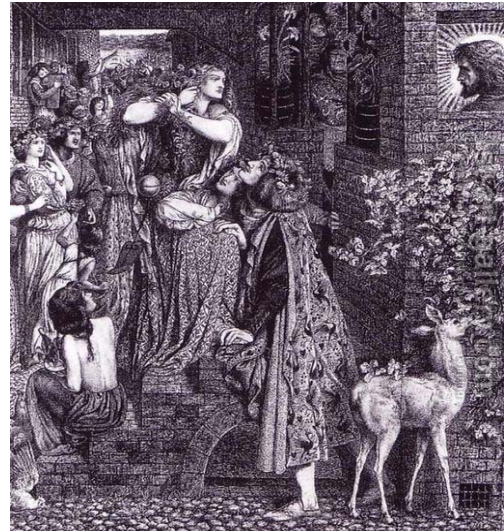
Maria Magdalena omnämns knappast i bibelberättelserna om Jesu verksamhet, men man kan anta att hon hade en avgörande betydelse i hans livsgärning med tanke på den framstående roll hon hade vid de stora händelserna vid slutet av Jesus liv. Man behöver inte ha allt för livlig fantasi för att i henne se en forntida gudinna klädd i kristen tappning.

Om vi betraktar Maria Magdalena ur ett gnostiskt perspektiv så vidgas bilden av henne oerhört. I de gnostiska evangelierna såsom **Filipposevangeliet**, **Tomas-evangeliet**, **Pistis Sophia** och evangeliet som bär hennes namn - **Marias evangelium**, framträder hennes gudinneaspekt och motpart som en feminin Kristus, väldigt tydligt. Gnostiker och katarer såg Maria Magdalena som Jesu följeslagare och den största aposteln av dem alla. Tidiga kristna omtalade henne som Kristus brud och hon har rollen av gudinna och motpart till den manliga gudsaspekten på jorden. Maria Magdalena är gudinnan Sofia inkarnerad och reintegrerad och hon intar rollen som Jesus feminina Kristusflamma som gör att gnosticismen helhetliga pleroma kan upplevas på jorden. Tillsammans firar de *hieros gamos* - guden och gudinnans förening, som också utgör ett av de gnostiska sakramenten och som döljer

sig bakom det så kallade brudkammar-mysteriet. Kristus och Sofias återförening är också det som helar Sofias fall från pleroman och därigenom skapelsen i stort.

Även i Bibeln avslöjas faktiskt Maria Magdalenas roll som översteprästinna och den heliga bruden. Vi kan läsa att Jesus och hans anhang år 31 begav sig av från Galiléen till Jerusalem för att fira den judiska påsken. Maria Magdalena var den som liksom sina gudinneföregångare smörjde Jesus och förberedde honom likt gamla fruktbarhetsgudar hade smorts inför sitt offer. I **Markusevangeliets** fjortonde vers står det:

Medan han var i Betania och låg till bords hemma hos Simon den spetälske kom en kvinna med en flaska dyrbar äkta nardusbalsam. Hon bröt upp flaskan och hällde ut alltsammans över hans huvud. Några blev förargade och sade till varandra: "Vilket slöseri med balsam. För den oljan hade man ju kunnat få mer än trehundra denarer att ge åt de fattiga." Och de grälade på henne. Men Jesus sade: "Låt henne vara! Varför gör ni henne ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, och dem kan ni göra gott mot när ni vill, men mig har ni inte alltid. Hon har gjort vad hon kunde. I förväg har hon sört för att min kropp blev smord till begravningen. Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne."

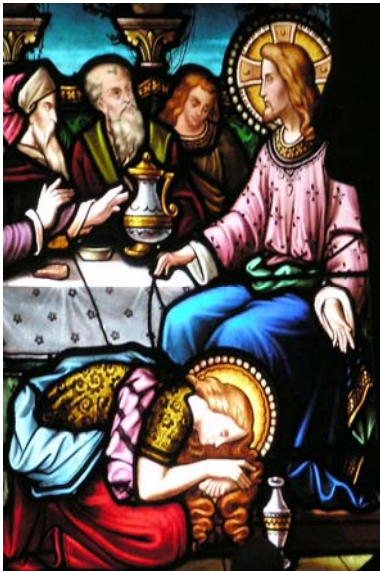

Maria Magdalena – kärleksgudinnan på väg till smörjelsen.

Maria Magdalena smörjer Jesus fötter i en tidigare Bibelberättelse och sedan hans huvud som beskrivs ovan. Det visar tydligt på hennes roll som den heliga bruden i gamla tiders fruktbarhetskulter. Det var översteprästinnans uppgift att smörja konungen, eller den för kulten utvalde att axla hans roll, inför offret. Det är prästinnan som gör honom till en Messias eller Kristus som också betyder den smorde. Därefter firades deras förening – *hieros gamos* – i det heligaste av det heligaste.

Bibelpassagerna om Maria Magdalenas sju demoner och hennes smörjelse av Messias stödjer de gnostiska evangeliernas tes om att Maria Magdalena är en profetissa och prästinna verksam i en mysteriekult som är direkt arvtagare till de sumeriska, egyptiska och grekiska mysteriekulterna. Maria Magdalena verkade på jorden i nära samarbete med sin manlige partner och stora kärlek – Jesus. I mysteriekulten är guden och gudinnans förening – *hieros gamos* – själva höjdpunkten. I det gnostiska **Filipposevangeliet** står det att återlösningen sker i det heligaste av det heligaste inne i brudkammaren och att

det sista sakramentet är brudkammarmysteriet där guden och gudinnan firar sitt alkemiska bröllop.

Maria Magdalena smörjer Jesus fötter, Maria Magdalenas kyrka i Rennes le Chateau.

I **Tomasevangeliet** beskrivs bröllopet mellan motsatserna som att: "När ni gör det som är två till ett, och när ni gör det inre likt det yttre och det yttre likt det inre, och det övre likt det undre, och när ni gör det maniga och det kvinnliga till ett enda..."

Jesus/Kristus och Maria Magdalena/Sofia utgör arketyper för det heligt feminina respektive det heligt maskulina och deras förening i den innersta brudkammaren visar på vägen till vårt eget fullbordande som människor. Förståelsen av att båda dessa arketyper rymms inom varje man och kvinna, är avgörande för människans individuationsprocess och heliggörande. När den maskulina och den feminina gudsaspekten förenas inom varje individ firar människan sitt alkemiska bröllop. Det alkemiska traktatet **Aurora consurgens** som tillskrivs Tomas av Aquino, beskriver glädjen hos människan när Sofia förenas med sin brudgum: *Vi ska*

leva i kärlekens förening med glädje och munterhet, sägandes: Skåda hur gott och angenämt det är för två att bo tillsammans i en enhet. Guds rike bor inom oss och *hieros gamos* är för alla, inte bara för några få utvalda. Det är emellertid en utmanande process för det mänskliga psyket att överkomma tendensen att vilja se tillvaron i oförenliga dualiteter. Brudkammarritualen är för dem som genom sin individuationsprocess rört sig bortom inre och yttre, manligt och kvinnligt, ande och materia osv. till en både transcendent och immanent tillvaro där man är ett med allt. Brudkammarsakramentet är föra alla som söker sin förening med det Enda. **Tomasevangeliet** uttrycker det som att: "Många står vid dörren men det är de enade som kommer in i brudkammaren."

Maria Magdalena (liksom Lucifer) visar på mänsklighetens utveckling från fallet från den ursprungligt gudomliga helheten, till dualismen och de demoniska begränsningarna som ett ignorant jordeliv innebär. Därefter frigör hon sig från rädslans begränsande demoner med hjälp av kärlekens kraft och med Jesus vid sin sida firar hon ett alkemiskt bröllop. Hon blir hel, d v s både gudinna och människa eller det som omtalas som den universella människodottern. "Vi äro alla gudar" som gamla visdomstraditioner alltid har

förkunnat och som i dag blivit populärt uttryck igen, tack vare Frimurarnas återkomst i det mediala blickfånget.

VENUSGUDINNAN HOTAR MAKTEN

Maria Magdalena lever i ett holistiskt paradigm som präglar alla hennes livsval. I **Dundret – det perfekta medvetandet** utbrister gudinnan: *”För jag är kunskap och okunskap. Jag är skam och djärvhet. Jag är skamlös; Jag är skamsen. Jag är styrka och jag är rädsla. Jag är krig och fred.”* och texten har ofta fått ge röst åt Maria Magdalenas paradoxala uppenbarelse. En förening av motsatsernas är också den bild som ofta används för att beskriva gudomens paradoxala och ogripbara väsen. Hos Maria Magdalena visar sig föreningen av ljus och mörker även i färgen på hennes hår. Rött förenar ljus och mörker och associeras med passion och lidelse samtidigt som det är färgen på den högsta andliga utvecklingsfasen i exempelvis alkemin. Men ett dualistiskt samhälle har svårt att ta till sig en holistisk människa och således är hon den högsta för några och den lägsta för andra. Maria Magdalena är sig själv oavsett om det väcker andra människors gillande eller ogillande och det gör henne svår att korrumpas och därmed svår att styra för Makten.

Paradoxen hos Maria Magdalena möter vi också i gudinnan Venus. Hos henne är det exempelvis skönheten i anden som står i kontrast till köttets härligheter. Venus är oerhört självständig men söker samtidigt ständigt sin manliga motpart för en njutbar kärleksakt. Maria Magdalenas venusaspekt är säkerligen ytterligare en av orsakerna till att hon så starkt har hotat makten inom Patriarkatet. För som vi kanske minns

från grekisk mytologi, så är det kärleksgudinnan Venus, som kan tämja den extremt krigiske och manlige guden Mars. Kärleksgudinnor är inte att underskatta för hon gör kärlekskranka män av krigsherrar och får hierarkier och makfullkomliga strukturer att falla samman av kärlekens enande eld. Maria Magdalena tradition bygger en kärlekens kyrka i kontrast till mer dogmatisk kristendoms helgande av en döende Jesus. Kärlekens kyrka kan likt Venusgudinnans kraft, totalt slå ut hierarkier och icke organiska strukturer för *”störst av allt är kärleken”* som det också står i **Bibeln**.

Maria Magdalena som den Venusgudinna hon är faller manliga hierarkier och genom att hon inte går att korrumpas blir hon hotande för krafter som söker styra och manipulera. Så farlig att hennes egentliga roll i Kristusmysterierna har mörklagts under tvåusen år. Så farliga att stora starka män inom velat och vill än i dag döda henne och hennes anhängare inte bara bildligt utan rent bokstavligt?

DE DÖDSDÖMDA

Makten och dogmens män inom katolska kyrkan (vill dock inte på något sett belasta alla dem som arbetar med Jesus kärleksbudskap i kyrkan) har gjort allt för att underminera Maria Magdalenas *kärlekens kyrka*. Gnostiker och katarer har pekat ut den kyrkan för att gå i demiurgens tjänst och de såg Maria Magdalena som en stor profetissa.

På Maria Magdalenas dag den 22 juli 1209 hade katarer och katoliker i Bezier gömt sig i stadens kyrka tillägnad Maria Magdalena. Unga, gamla, kvinnor, män och barn hade tagit sin tillflykt till kyrkan när skräckens korsriddare dödade människor utan urskillning. Kanske hade de en förhoppning om att den heliga byggnaden skulle hindra korsriddarna men krönikor berättar att mellan 1000-7000 slaktades på Maria Magdalenas dag i hennes kyrka. Korsriddarna hade frågat sin ledande abbot Arnald-Amaric hur de skulle kunna skilja de många katolikerna i staden från heretikerna och fått till svar: "Döda dem alla. Gud känner de sina". På eftermiddagen samma dag var hela Beziers befolkning på 15000 - 20000 mördade. En av Occitaniens sista trubadurer berättar om tragedin i en sång:

Bézier har fallit. De är döda. Präster, kvinnor, barn. De dödade kristna med. Jag red ut. Jag kunde inte se och höra. En levande varelse... De dödade sju tusen människor. Sju tusen människor som sökte heligt skydd i Saint Madeleine. Altarets steg, var blött av blod. Kyrkan ekade av skrik. Efteråt slaktade de munkarna som ringde i klockorna. De använde silverkorset för att halshugga dem.

Leadaren för korståget Arnald-Amalric skrev till stolt till sin Påve Innocentus III: "Nära 20 000 av invånarna lades under svärdet, oavsett ålder och kön. Den gudomliga hämnden har arbetat underbart."

På årsdagen av Massakern i Bézier den 22 juni 1210 firades åter Maria Magdalenas festdag med att en stor brasa tändes i Vaux-de-Cerney där över 140

katarperfecti brändes utan protester på uppdrag av den ökände Simon de Montfort.

Denna slakt av heretiker pågick fram till år 1244 då den kulminerade med att de sista katarfästet i Montsegur intogs med en stor massaker på de sista perfecti. Sorgligast av allt var att denna motsättning mellan gnostikernas "söner och döttrar av ljuset" och de kyrkomän som förordade en "dyrkan av en död man" gjorde att den från början världsbejakande gnosticismen hos Valentinus och femina visdomsläran hos Maria Magdalena med tiden kom att få en allt mer världsföraktande sida. Det resulterade i sträng askes och påbud mot kroppens förening i en livsbejakande sexualitet och framförallt i ett påbud om att inte föda ner nya barn till världen. Maria Magdalenas anhängare som tidigare hade lade stort fokus på gudens och gudinnans förening inte bara i själ och ande och också kropp såg i denna världen endast ondska och lidande och i stället för att vända sig mot korruptionen som rör vårt mänskliga sinne, kom förnekelsen hos dualistiska gnostiker att röra materian och kroppen i sig. "Fasthållande vid er korrupta natur är det som binder er i materian och till illusion och lidande" säger Jesus i Marias evangelium och pekar ut det korrupta

mänskliga sinnet som anledningen till lidandet men gnostikernas långa tradition av att vara offer kom att prägla deras syn på tillvaron i materian. I stället för att se materian som förtjockad ande såsom alkemin påtalar blev materian och därmed kroppen syndig. Maria Magdalena slets än en gång ur sin älskade Jesus armar och den mörka drottningen av Saba förlorade sin Salomon. Än en gång offerades Sofia – men denna gång även av de sina – de som med sina liv som insatser försvarade kärlekens kyrka.

JESUS OCH INTE MARIA ÄR KYRKANS PROBLEM

Det står fullständigt klart i dag, då vi har tillgång till den tidiga kristendomens alla alternativa evangelier, att kyrkan försökt minimera Maria Magdalenas roll i Jesu liv. Att hon överhuvudtaget finns med i Bibeln beror nog på att vissa händelser var så allmänt kända att de var omöjliga att utesluta. De få ställen i Bibeln där hon är med påtalar så uppenbart hennes roll som gudinnans översteprästinna. När hon smörjer judarnas konung inför hans begravning är det hon som gör honom till en Messias – den smorde. Genom att Maria Magdalenas roll förtydligas så uppenbarar det också Jesus person och funktion. Han blir en än mer homogen gestalt när hans liv och relation till sin gudinna klarnar. Man inser med all tydlighet varför kärleksbudskapet är honom så kärt. Varför man kan bete sig illa mot Fadern och sonen men inte mot den heliga ande som ju alltså är gudinneaspekten i treenigheten. Man förstår varför precis alla kan komma till himmelriket men att det går bäst om man är som ett barn – det gudomliga barnet som föds när den manliga och den kvinnliga aspekten

förenas såväl i gudomen som hos guds barn som vi människor på jorden är. Vad som emellertid är svårt att begripa sig på, är varför kyrkan valde att bygga sin hierarki med en sådan hjälte som förebild? Men de hade kanske inget val för det var just kärleksfull och kvinnoälskande som Guds son råkade vara.

OFFRET

Kärleken till mänskligheten och Jesus ovilja att kompromissa med sanningen gjorde att han fick sätta livet till när han avrättades på ett oerhört grymt sätt. Offerats hade även Osiris, Dummuzi, Adonis, Dionysos och de andra fruktbarhetsgudarna. Jesus fullgjorde därmed sitt levnadsöde på ett sätt, som ingen under de två tusen år som förflutit sedan dess, har kunnat glömma. Hans kanske mesthängivne lärjunge – Judas, som på senare tid upprättats genom det evangelium som bär hans eget namn, fick den otacksamma uppgiften att ange sin älskade mästare. Han hängde sig sedan själv i ett träd som en spegling av sin mästare. I tvåtusen år har hans namn förknippats med förräderi trots att Jesus själv aldrig sade ett ont ord om honom. Ilskna ord fick däremot månglarna i templet när de sålde ut det gudomliga och tjänade materians furste – Asmodeus.

Maria Magdalena var en av få som var närvarande vid Jesu korsfästelse. I Johannesevangeliet står det:

Men vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade sade han till sin mor: "Kvinna, där är din son." Sedan sade

han till lärjungen: "Där är din mor." Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen. Jesus visste att nu var allt fullbordat, och för att skriftdet skulle uppfyllas sade han: "Jag är törstig." Där stod ett kärl som var fyllt med surt vin. De satte därför en svamp som doppats i det sura vinet på en isopstjälk och förde den till hans mun. När Jesus hade fått det sura vinet sade han: "Det är fullbordat." Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande.

I den alkemiska traditionen symboliserar det sura vinet, den diaboliska och sönderdelande principen och står i kontrast till det söta vinet som är Kristi blod – den helande Kristustinkturen. Katolska kyrkans nattvardssakramentet speglar denna transubstantiation där vin i substans förändras att bli till Kristi blod. När Jesus så inmundigar sin sure broder/det sura vinet, så åskådliggör det att han omfamnar sin diaboliska och söndrande broder och därmed sin egen och mänsklighetens skuggsida. Därefter säger han: "Det är fullbordat."

I och med att den negativa manliga aspekten återintegreras med sin positiva broder så enas skapelsen och Kristus verk är så fullbordat. Kristus bär mänsklig-

hetens destruktiva sida. Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner, står det i Matteusevangeliet. När de två bröderna är enade kan guden möta gudinnan som döljer sig bakom förhänget i Jerusalems tempel. Förhänget som brister bär samma innebörd som när den svarta Isis avkläs sin mörka slöja, i esoterisk tradition. Gudinnan är inte längre dold i templets innersta brudkammare utan Gud och Gudinna kan fira sitt heliga bröllop. Den enade brudgummen Kristus logos förenas med sin brud Kristus Sofia. Sofias inkarnerade dotteraspekt, Maria Magdalena blir dock kvar på jorden och från och med nu är det hon som är den stora profetissan för den heliga läran om kärlekens Kyrka.

ANDEKROPPEN

I Bibeln kan vi läsa att Maria Magdalena i gryningen begav sig till graven tillsammans med Jesus Moder Maria för att smörja Jesus lekamen. Maria Magdalena fann då graven tom men blir sedan den första (enligt tre av evangelierna för i Lukas var Petrus den första att möta Jesus och det är den traditionen som Vatikanen vilar på) att möta Jesus efter det att han uppstått i sin *corpus glorificatum* – gyllene kropp eller andekropp.

Mysteriet med ljuskroppen ligger till grund för berättelsen om Jesus transfiguration i Bibeln. Alla lärjungar föll till marken när Jesus transfigurerades men alternativa källor förtäljer att Maria

Magdalena var den enda som stod upp att möta den ofantliga energin som strålade från honom där uppe på berget. Frågan är om det inte var med hjälp av Maria Magdalenas visdom och kärlek som Jesus kunde skapa sin transfigurationskropp?

Jesus Transfiguration

När människan realiserat andekroppen eller diamantkroppen som den kallas i buddhistisk tradition, behöver hon "inte smaka döden" kan man läsa i **Tomasevangeliet**. Den inre läran inom våra stora världsreligioner såsom islam (sufism), kristendomen (kristen esoterik & mystik), judendom (kabbala & judisk mystik), taoism och buddhismen (tantra) lär alla ut om denna odödlighetskropp. Men läran hålls fördold för de många. Visdomen om hur du skapar en farkost för själens att färdas i efter döden, anses allt för avancerad för gemene man att få insikt i. Men vem har rätt att bestämma över människans liv och hennes död? Den som tar på sig rollen att avgöra vilka som är värdiga eller inte kommer ofrånkomligt inta Guds roll och begå samma misstag som världshärskaren Asmodeus. Mysteriet skyddar sig självt ... "så lät den som hör höra" som Jesus själv uttrycker det.

MARIA – PROFETISSA, PRÄSTINNA OCH DEN HELIGA BRUDEN

Varför är då Maria Magdalena en nyckelperson till andekroppens mysterier? Om man begrundar hennes namn kan det där finnas ledtrådar. Jag anspelar då inte namnet på Magdalena som betyder vaktornet och som exempelvis visar på hennes styrka att likt ett torn förmå binda samman det jordiska med det himmelska, eller på att hon som herdinnan vaktar fåren nu när den gode herden Jesus är borta, utan på namnet Maria.

När man analyserar Maria Magdalena så spekuleras det en hel del kring namnet Magdalena men inte så mycket på varför hon har två namn och varför huvudparten av kvinnorna kring Jesus bar namnet Maria. I Filipposevangeliet står det uttryckligen: "Det var tre som alltid vandrade med Herren: Maria, hans mor, hans syster, och Magdalena, som var hans följeslayerska. Hans syster, hans mor och hans följeslayerska var alla en Maria." Namnet *Maria* är en titel som prästinnor erhöll genom en invigning efter en viss mognad i den andliga traditionen eller som erhöles vid födseln om flickebarnet förväntades vara en gral och mottagare för gudinnans kraft. *Mari* på sumeriska betyder fruktbar moder och det hebreiska Miriam är en

sammansmältning av *Marat-Hayam* – Kvinnan av havet och jungfru Maria omtalas ofta som *Stella Maris* – havets stjärna.

Magdalena var således en Maria och verkade sannolikt i samma tradition som en annan vis och storslagen Maria som också behärskade ljuskroppens hemligheter, nämligen alkemins urmoder *Maria Profetissa*.

Enligt traditionen var Maria Profetissa Moses syster men det ska troligen ses som att hon var matriark för en kvinnlig systerlära till patriarkens förkunnelse. Den alkemiska traditionen har som slutmål att skapa den gyllene och stälände andekroppen och att gudomligöra människan. Symbolen för människans fullbordan är *guld* eller *de vises sten* i alkemin. Den heliga konsten sägs vara en kod eller ett hemligt mönster för hela skapelsen och har funnits med oss sedan begynnelsen. Alkemi är världens äldsta visdomstradition och den lär ut hur vi likt guden och gudinnan ska kunna skapa i materian. Läran är fördold så att den inte ska kunna missbrukas utan endast kan praktiseras av de som tjänar Gudomen och skapelsen. Den hemliga koden finns nedtecknad i **Hermes smaragdtavla** som tillskrivs *Hermes*

Trismesgistus – alkemins urfader. Men denna hemligheternas hemlighet har också sitt kvinnliga uttryck som inte kan förmedlas genom *logos* (ordet) som är den egyptiske Thots, Hermes, Osiris och Kristus väg, utan som endast kan praktiseras i livet genom *eros* (kärlek) och *sofia* (visdom). Maria Magdalena är kärleken och visdomen personifierad och hennes liv gestaltar den kvinnliga alkemiska visdomsvägen till fullbordan.

Solkonungens och måndrottningens förening som skapar transfigurationskroppen

Alkemin är en visdomslära som förenar det heligt feminina med det heligt maskulina som i alkemins fall motsvaras av måndrottningen och solkonungen. Genom det alkemiska bröllopet skapas de vises sten - ljuskroppen eller andekroppen och människan firar sitt gudomliga bröllop med *anima mundi* – världssjälens. Maria Magdalena agerade säkerligen måndrottning till sin partner Jesus - solens konung. Tillsammans fullbordade de Kristus mission att bli människa till fullo och hans partners Maria Magdalenas omvända mission att bli gudinna till fullo. Han gick från ande till materia och hon från materia till ande och där emellan förenades deras hjärtan i en själens eviga kärlek.

Tillsammans firade de det alkemiska bröllopet.

Visdomen om andekroppen och människans heliggörande är en del av den andliga lära som Maria Magdalenas erhållit från tidigare Marior i samma tradition som Maria Profetissa. Maria Magdalena är således en fantastisk profetissa för en uråldrig lära, som skulle kunna ena det söndrade om hon bara tilläts vara den hon är till fullo. Om vi människor vågar möta denna storslagna kvinna kan hon ge oss nycklarna till livet självt. Hennes livsöde är som den heliga graalen och visar oss vägen till vårt människoblivande – *antrophos* som det står om i evangeliet som bär hennes namn. Om fler människor inspirerades av Maria Magdalena till att vara det de är utan dömande, skulle världen se fullständigt annorlunda ut. Hon är både kropp, själ och ande och inget av de tre är bättre eller sämre än det andra. Genom sin förening med den maskulina aspekten föder hon det tredje som är större än det båda var och en för sig och som ofta betitlas som *den heliga graalen*. Maria Profetissa säger: ”Föreana det

manliga och kvinnliga, och du kommer att finna vad du söker” och ”Ett blir två, två blir tre, och ur det tredje kommer det enda som det fjärde.” Den heliga graalen är just den kalk som kan ena splittring och som kan härbärgera gudomligt blod.

Maria profetissa som Lady Alchimia, Notre Dame Paris

Maria Profetissa kan vi än i dag skåda på den gotiska Notre Dame katedralen i Paris. De gotiska katedralerna helgade det kvinnliga myllrade upp över Europa, efter det att de första tempelriddarna kommit hem från sina utgrävningar av Salomos tempel i Jerusalem. Samme Salomon som firade det alkemiska bröllopet med drottningen av Saba som han såg som en inkarnation av sin högt älskade Sofia. Han hyllar henne storslaget i **Höga Visan**:

Du har fångat mitt hjärta, min syster och brud, med en enda blick har du fångat mitt hjärta, med en enda länk av din halskedja.

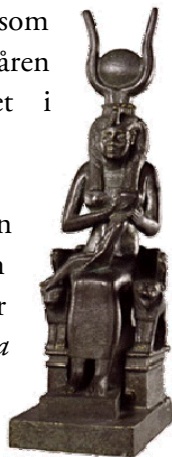
St Bernard av Clairvaux var grundaren av tempelriddarna och hjärnan bakom deras uppdrag i Jerusalem. St Bernard predikade ständigt ur **Höga Visan** och påtalade att det kungliga paret var föregångare till Jesus och Maria Magdalena. St Bernhard var igångsättare av den rörelse som resulterade i de enorma projekten att bygga tempel på

jorden helgade det heligt feminina – *Notre Dame*. Vilken kvinna kan det tänkas vara som helgas? Jesu moder eller kompanjon? Antagligen båda två, som olika aspekter av gudinnan Sofia.

HEMLIGHETER KOMMER TILL FRANKRIKE

Maria Magdalena var som tidigare nämnts hög prästinna i de eviga mysterierna. Med tanke på hur många av de kristna elementen som har sin uppenbara förlaga i den egyptiska läran, så är det troligt att hon och Jesus var en invigda i de egyptiska såväl som i de alkemiska hemligheterna. Mariorna kring Jesus, som i *Filipposevangeliet* omnämns som modern, systemen och bruden, är också ett uttryck för gudinnan Isis alla roller. Det blir tydligt att Mariorna kring Jesus har samma funktion som Isis har i de egyptiska mysterierna kring Osiris. Isisprästinna av högsta rang, som vi kan anta att Maria innehade med sin ställning och visdom, hade insikt i själva *hemligheternas hemlighet* kring skaparmaterian. Denna hemlighet sägs Isis ha erhållit från ängeln Amnael som det står om i *Isis profetissan och hennes son Horus*, i **Marcion Codex**. Med den alkemiska kunskapen kan man med viljan skapa direkt i materian. Det är samma gudomliga skaparmysterium som Salomon hade insikt i och som dolde sig bakom Förbundsarkens hemligheter. Samma mysterium som tempelriddarna kom på spåren när de grävde ut templet i Jerusalem.

Den hemliga skaparmaterian betecknas i alkemin som *prima materia* när den är oförädlad och som *ultima*

materia när den är fullbordad. Symbolen för denna ursprungliga materia är den svarta madonnan. De svarta madonnorna kan vi se i de olika kyrkorna i Frankrike som alla är nära sammanlänkade med det gudomligt feminina och med Maria Magdalena. Troligen var det Maria Magdalena som hon förde med sig traditionen till sitt nya hemland Frankrike. Med livets nycklar, hemligheternas hemlighet och graalen steg hon i land i *Saintes Maries de la mer*.

Tillsammans med sina syskon Marta och Lasarus och med Jesus visar alternativt två systrar, Maria Jacobi och Maria Salome samt den legendariske Joseph av Arimatea färdades hon på en båt utan segel över Medelhavet enligt den gyllene legenden.

*Maria Magdalena och hennes sällskap på väg till
Provence*

Sällskapet steg i land i *Saintes Maries de la mer* tillsammans med ytterligare tre mystiska karaktärer. Det var St Trophime (trofén eller fostersonen) som skulle grunda den första kyrkan i Frankrike helgad det gudomligt feminina. Där fanns också St Maximus (den störste) som grundade kyrkan i staden som i dag bär hans namn – St Maxim och i vars armar Maria Magdalena ska dött innan hon färdades av änglarna upp i ovan. Maria Magdalenas kvarlevor sägs finnas i St

Maxim än i dag och i stadens kyrka finns också hennes grav. I det nya landet steg även St Sara (prinsessan) som blev kvar i staden och som vi möter som den svarta Madonnan nere i kryptan i kyrkan i *Saintes Maries de la mer*. Namnen på de tre påtalar att det är något oerhört mäktigt med dessa tre individer. Kanske är det Jesus och Maria barn som döljer sig bakom titlar som trofén (alt. fostersonen), den störste och prinsessan.

St Sara, Saintes Maries de la Mer

St Trophime, Arles

Kyrkan i Saintes Maries, likväl som hela staden är helgad Tro, hopp och kärlek – Sophias tre döttrar i grekisk och rysk/ortodox kristendom. Kanske är tiden inne för att Sophias barn, likväl som Maria Magdalenas barn, nu ska kunna lämna kyrkornas livmoderliga kryptor och stiga ut i världen. Men om så ska ske så måste någon finnas där för att ta emot de gudomliga barnen... Någon som är bered att själv förena sin mändrottning med sin solkonung för att föda arketypen av det gudomliga barnet inom sig . Är det möjligtvis du?

© Katarina Falkenberg 2010